

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou
noviny předplaceny,
je v pravém horním
rohu štítku!

J Time
Committed
Á dělá
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 24.-25.

(424.-425)

Vol. 18.

satellite 1-416

Thursday,
December 18,
2008

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Předvánoční

Ušívání konžumentů
v kolovém honu roku.
Andělské halali.
Kdybychom veškery žádosti
mohli zkonzumovat
zkonzumujeme i Vánoce -
donášenou příležitost
aby se v každém
mohla narodit
a na svět přijít
podivná potřeba
stát se
bližním.

Procházíme Adventem
nevědouce co očekávat
nevědouce v co věřit.

Procházíme Adventem
namísto co by Advent
procházel námi.

Betlém (dokumentární fotografie)

Zaostřeny jsme
v betlémském chlévě
pod křídly
památkové péče.
V pozadí
hlídané parkoviště
plné aut a zájezdových autokarů
se zvědavými turisty
kteří sem žádné dary nepřivezli
ale zato nevědí co odnést
jako suvenýr.
Neuvěří jen tak neuvěří
dokud je vlastní oči brýle lupy
nepřesvědčí
o pravosti betlémské atrakce.

Kámen odvalený od prázdného hrobu
se náhle řítí valí padá
do záběru
na jejich zarputilé hlavy.

Alois Volkman: Znouvrození

Po roce Vánoce přicházejí...

Léta nám přibližovaly vánoční atmosféru koledy v Československém baptistickém kostele. Letos tomu tak poprvé nebylo, ale našťastí jsme mohli slyšet vánoční hudbu na Masarykovnu, kde hrála Muzika na rohu a koledy v slovenském římsko-katolickém kostele sv. Cyrila a Metoda, kde Marka Rajná s Nicolette a dalšími zpěvačkami, hudebníky, zpěvačkami a dětmi připravila krásný pořad vánoční hudby, kterou uvedl otec J. Vaňo.

Podobno jest království nebeské zrnku hořčičnému

Vlastně pro mne začala příprava na Vánoce již o týden dříve. Letos jsem totiž dvakrát kázal v Československém baptistickém kostele. A to druhé kázání připadlo na poslední neděli před adventem. Tak nějak na poslední neděli starého církevního roku, protože adventem vlastně začíná rok nový. Při tom jsem si uvědomil, že vlastně málo věcí vzniká najednou jakoby lousknutím prstu. Ani Advent není výjimkou.

Starý zákon vypráví o tom, jak se Izrael měnil vyvíjel a opět škobrtal a padal. Skutečně nejde o rovnou a přímou cestu. A úvod Nového zákona nám popisuje fantastickou evoluci od okamžiku zvěstování přes betlémské jesle, Kázání na hoře, ukřižování a vzkříšení. Jenže to je pouze jen určitý úsek z delšího dějinného úseku. Velké věci se dějí jaksi nenápadně nepozorovaně. V Bibli je řada podobností, kdy se vypráví o něčem malém, co má pak velký význam, ať je to zrnko hořčičné nebo kvas při zadělávání chleba, či sůl země. Tímto způsobem se i prolomuje Království Boží do našeho světa. V první polovině minulého století hájil teologii evoluce hlavně francouzský filosof Teilhard de Chardin (1881-1955). Je zajímavé, že byl součástí dvou nejznámějších francouzských existencialistických filosofů Alberta Camuse a Jean-Paul Sartra. Přestože oba z nich se nepřiznávají k Bohu, uznávají že lidský rozum nějak na vše nestačí. Ve filmu podle Sartrova

románu *Zed'sou* dva přátelé, z nichž jednoho dopadnou vládní vojáci. Druhému se podaří utéct a skrýt. Při výslechu mu v hlavě proběhne ďábelsky logická myšlenka. „Já jsem odsouzen na smrt, ale co kdybych si svůj vlastní život prodloužil a vojákům jejich úkol stížil.“ Na dotaz, kde se skrývá dotyčný tedy odpoví jinotajem: „Skrývá se v hrobích!“ Druhý den si ho velitel vojáků povolá a řekne mu: „Držím své slovo, skutečně jsme ho našli na hřbitově a za informaci, kterou jsi nám poskytl tě propouštím.“ Kdybychom příběh hlouběji analyzovali dospějeme k závěru, že proti původní zdánlivě logické myšlence stojí skutečnost, že oba přátelé mysleli stejným způsobem a dospěli ke stejnému závěru: Kde bude nejobtížnější dotyčného nalézt, či kde bude nejlepší se schovat. Přestože by se Sartre asi tomuto závěru bránil, lidská logika prohrála s daleko větším a silnějším intelektem...

Americký teolog německého původu Paul Tillich (1886-1965) hovoří o Bohu jako *HLUBINĚ*. Anglický spisovatel Aldous Huxley (1894-1963) ve svém románu *Konec civilizace*

(*Brave New World*) popisuje svět zbavený utrpením jako svět prázdny a bezobsažný. Je to svět s absolutní absencí citu a lásky. Dokonalý svět konzumu.

Je zajímavé, že první polovina dvacátého století byla jakoby těhotná právě touto touhou po nahlédnutí do Království Božského. Řekněme s Tillichem po nahlédnutí do *HLUBIN* a člověk by byl nešťastný, kdyby tuto základní možnost lidské existence neměl. Dnes je člověk, který tuto *HLUBINU* hledá případem pro psychiatrii.

Vrátím se však k francouzskému filosofovi Teilhadru de Chardin, ten proti apokalyptickému Huxleyho vidění konce francouzským filosofem a teologem a radujme se z toho, když se někde stane něco dobrého, protože to může být právě to zrnko hořčičné, které je podobno království nebeskému.

Aleš Březina

Veselé Vánoce a Šťastný Nový rok 2009
přeje Satellite

